

představujeme

Knihy patří k naší rodině

Vydavatelství ŠULC – ŠVARC (pův. Šulc & spol.) vzniklo před 25 lety a má na svém kontě již 500 vydaných titulů. Zakladatelem firmy je Miloslav Švarc, kterou v roce 2013 předal své dceři Veronice Baštové (* 1975). Pokračuje v cestě svého pradědečka a otce, a tak jsem se zajímal, jakým způsobem přechází firma z otce na dceru.

Jaroslav Císař

K profilu nakladatelství se sluší ještě dodat, že vsadilo na spolupráci se současnými českými autory (M. Váňová, Z. Frybová, Pavel Frybort, J. Záček, M. Šimek, V. Stýblová, K. Štorkán, O. Ulč aj.). Mezi nimi má výlučné postavení Ludmila Vaňková, autorka velkých vypravěčských dobrodružství z nejslavnějšího období Českého království. Letos u příležitosti 700. výročí narození „největšího Čecha“ vydává ŠULC – ŠVARC v exkluzivní úpravě její šestidílnou ságu o Karlu IV. Souhrnný náklad všech knih, které dosud nakladatelství vydalo, činí zhruba 4 milióny výtisků.

Váš otec byl zkušeným nakladatelským pracovníkem. Přípravoval vás systematicky na to, že jednou povedete jeho nakladatelství, nebo jste byla prostě „vhozena do vody“?

Zpočátku měl tolik starostí, že na to asi ani nepomyslel. V roce 1991, kdy můj táta obnovil firmu dědečka mé matky pana Václava Šulce, která skončila jako soukromé nakladatelství Borský – Šulc až v roce 1955, jsem právě studovala grafickou školu. Po maturitě, psal se rok 1993, jsem si zabíhala batoh a vydala se učit angličtinu do Anglie. Po roce jsem se na pár měsíců

Nakladatelství stále vydává původní českou beletrii, je postaveno na kmenových autorech, které má veřejnost spojené s naším nakladatelstvím, a dál ho táhne ve dvou lidech.

Vydali jsme všechny knihy pani Vaňkové, ale z toho 21 románů napsala přímo pro naše nakladatelství.

V. Baštová s dcerami Ellou (uprostřed) a Bárou. Stanou se čtvrtou generací, která povede rodinné nakladatelství?

Nechyběla vašemu otci rodinná pomocná ruka?

Myslím, že ne. Táta získal ke spolupráci Jiřího Korejčíka, svého mladšího kamaráda z nakladatelství Československý spisovatel, a brzy nakladatelství táhli spolu ve dvou. Nakladatelství mělo i dost spolupracovníků, ale jedině oni dva obsáhli všechny nakladatelské činnosti a řekli bych, že se doplňovali a rozuměli si. Jirka měl na starosti literární záležitosti a můj otec výrobu a obchod. Nad edičním programem se dokázali rychle dohodnout, o to víc se dohadovali s grafiky, protože do nakladatelství naplno vtrhly počítače, internet a Facebook.

A s počítači i vy?

Dalo by se to tak říct. Jen samotná cesta do rodinného nakladatelství nebyla až tak přímočará. Po návratu z Austrálie jsem začala pracovat v Praze pro zahraniční firmu, kde jsem získala nenahraditelné zkušenosti. Po narození mé první dcery, jsem však věděla, že nemohu zůstat na mateřské dovolené na plný úvazek. Začala jsem tedy pomáhat v nakladatelství jen pár hodin týdně a po několika měsících jsem se tam tátovi „usidilila“ natrvalo.

Došlo pod vaším vedením k nějakým korekcím v zaměření nakladatelství oproti záměrům vašeho otce?

V nakladatelství ŠULC – ŠVARC se toho na první pohled tolik nezměnilo, stále vydává původní českou beletrii, je postaveno na kmenových

autorech, které má veřejnost spojené s naším nakladatelstvím, a dál ho táhne ve dvou lidech. Zato kolem se změnilo mnoho. V 90. letech vznikala nakladatelství, knihkupectví, distribuce a tiskárny jako na běžícím pásu a zase zanikaly nebo měnily majitele, dokud se nezasadily hladový knižní trh. Kolem roku 2008 se začala projevovat krize, vydávat a prodávat knihy bylo stále obtížnější. Já jsem se snažila udržet náplň a kredit nakladatelství i v nových podmínkách – a ono to šlo. I když jsme měnili marketing, výrobu, klesaly náklady knih a rostly ceny, autoři nám zůstali věrní a přišli i noví. Jestli mě v něčem otec hodil do vody, abych se sama naučila plavat, tak právě v době těchto zásadních změn v celém knižním sektoru. Ale říká se, že tak se člověk naučí nejlépe plavat... Bez podpory mé celé rodiny, manželky a dětí bych to ale nezvládla!

Jak došlo ke spolupráci vašeho nakladatelství se spisovatelkou Ludmilou Vaňkovou?

Pani Vaňková hledala seriózního nakladatele a rozhodla se pro „Šulce“, tedy pro Miloslava Švarce. Teprve dodatečně zjistila, že u něj působí Jirka Korejčík, kterého jako redaktora znala už z Československého spisovatele, kde se mu na začátku 90. let nepodařilo prosadit k vydání její nový román *Od trůnu dál*. A nastala skvělá spolupráce velké spisovatelky a nakladatele, která asi musela být věpsána ve hvězdičách.

Vydali jsme všechny knihy pani Vaňkové, ale z toho 21 románů napsala přímo pro naše nakladatelství.

Ságu Ludmilu Vaňkovou jste právě vydali v exkluzivní podobě, jak jsem mohl už vidět podle makety, kterou jste mi odtajnila. Jak můžete tohle vydání představit čtenářům a čím se bude lišit od těch „obyčejných“?

Je to velká kniha, nejen formátem, ale i unikátními ilustracemi a grafickou úpravou a bude bez nadsázky ozdobou každé knihovny. Obsahuje šest románů, které tvoří kroniku života císaře Karla IV., a nese název *Otec vlasti*. Je v ní vše ze života Největšího Čecha, stovky dalších významných historických postav, králové, vojevůdci, papežové, filozofové a umělci a jejich pozoruhodné příběhy, které Karla IV. ovlivnily, a také klíčové evropské události, jako byla stola válka mezi Francií a Anglií a navrácení papeže z Avignonu do Říma. Praha se stala hlavním městem Evropy, která se po půlce století začala vzpamatovávat ze všech předchozích katastrof. Císař Karel IV. to na rozdíl od jiných dokázal proto, že uskutecnil jako vladař své uslechtilé záměry, hodné pána světa, jak se tehdy říkalo. A to si nejsilněji uvědomíte, když si přečtete všech šest dílů kroniky kontinuálně, a to je možné jen v naší kronice Otce vlasti.

S jakými záměry vstupuje vaše nakladatelství do druhého čtvrtstoletí své činnosti?

Pokračovat v rodinné tradici nakladatelství Šulc, i když už v něm nepůsobí nikdo, kdo by se jmenoval Šulc jako můj pradědeček. Dál mě vedle sebe tak báječně kolegy, jako je Jirka Korejčík, skupinu grafků a ilustrátorů. Autory beru jako součást své rodiny, a tu bych chtěla mít co největší.

Můžete ještě prozradit, které z chystaných či nedávno vydaných titulů by neměli čtenáři přehlédnout?

O nových knihách, které budeme teprve nabízet knihkúpcům a jsou před dokončením, z pověrčivosti raději mluvit nebudu. Z toho, co vyšlo v minulých měsících, mohu zmínit vyňikající román Ludmilu Vaňkovou *Zapomenutý král*, čtenáři rozebrání a znovu vydaný román *Herečka* Magdy Váňové, *Sansony a spol.* a *Sonery* Jiřího Závky, kterému v květnu vyjdou nové *Hádanky a luštěniny do školy i na prázdniny*. Loňský rok jsme také vydali velmi úspěšnou dětskou knižku *Z pohádkové postýlky* s těmi nejkrásnějšími ilustracemi Adolfa Borna. K našim nedávným počínům řadím i vydání Prouzových *Dřevěných žen* a Cimického *Pavilonu na Zlatém návrší*. Určitě byste si měli přečíst dětskou příručku pro dospělé *Jak přežít v kaste*, kterou pro nás napsaly děti z mateřské školy. ■

FOTO: LUCIE VYSOKÝHOVÁ